

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DANELIUC, MIRCEA

Teatru / Mircea Daneliuc. - București : Tracus Arte, 2017

ISBN 978-606-664-801-1

821.135.1

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2017 Tracus Arte

MIRCEA DANELIUC

TEATRU

Ediție revăzută și adăugită

Tracus Arte

2017

Mircea Daneliuc

toate direcțiile, iar meleul atinge paroxismul, ca un banc de sardine.

Respect pentru o **CORTINA** de cărți

București, 2016

Cuprins

ȘCHIOPUL CU FRUMOS MIROS / 5

CARLO CARLINI, ILUZIONISM / 117

DOI PINGURI / 215

FEMEI ÎN GHIPS / 303

POPESCU / 371

ZIUA LUI BUBU / 477

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MIRCEA DANELIUC

TEATRU

Descrierea Cîșinău în Biblioteca Națională a României
DANELIUC, MIRCEA
Teatru / Mircea Daneliuc - București : Tracus Arte, 2017
ISBN 978-606-964-901-7
130 p.

www.tracusarte.ro
Editura Tracus Arte
București, str. Seva Henția nr. 2, sector 1
© 2017 Tracus Arte

PARTEA I

TABLOUL I

— Pentru Euzebiu, Gergiu (Școala Școlii). În ultimul plan al
scenariului, se prezintă un tablou deosebit de interesant:
— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.

ȘCHIOPUL CU FRUMOS MIROS

Antichități în două părți

— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.
— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.

— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.
— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.

— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.
— OVIDIUS 55 de ani, căsătorit, are doi copii.
— UTHIS 23 de ani, căsătorit, are doi copii.

SKYLES, 25-30 de ani, mincinos.
OVIDIUS, 55 de ani, personaj secundar.

UTHIS, 23 de ani, exaltată.

ZYRAXES, 45 de ani, mîrlan.

MUCASIUS, 60 de ani, fricos.

MAMUTZIS, 55 de ani, cretin.

SEICIPERIS, 50 de ani, viclean.

DADES, 50 de ani, scrîntit.

SEDIDA, 20 de ani, amorală.

DIRZOS, 30 de ani, prost.

DALENUS, CORIBAS, TEGOS. MUCAPORIS,
METICUS, COTYS, PERA, ITHAZIS DADA, PIA,
CLAGISSA, LERTA, ZUDECITULP, geți – gete sau
sciți – scite, nu se poate spune precis.

BASTARNI, năvălitori nesportivi.

FAUNI, NIMFE, SATIRI, BACANTE, BĂIEȚI,
FETE, TÎRFE, BABE, OAMENI SERIOȘI, BEȚIVI,
BOLNAVI și MILITARI.

PARTEA I

TABLOUL 1

Pontul Euxin. Geția. (Sau Sciția). În ultimul plan al scenei, o movilă acoperită cu vegetație. Vecinătatea mării. Zgomotul vag al valurilor. Răsare soarele, înnegrind silueta gorganului; o lumină ciudată.

Brusc, întuneric.

TABLOUL 2

Ovidius, Mamutzis, Mucasius, Seiciperis, Sedida, Skyles, Uthis, Zyraxes.

IARNA. Faleză și liziera unei păduri de pini. Zăpadă tăvălită, pete de sînge. Smocuri de păr. Urme încurcate. Intrarea unei groti, în mal. În adîncime, cîteva case bizare, un fel de igloo-uri acoperite cu lut.

O fată, într-un sumar și actual costum de baie, traversează scena cu o pancartă, ca între rundele unui meci de box. Citim: ANUL 12. Aplauze și fluierături admirative în sală.

Ovidius, oprit în fața groti, ascultă atent.. Lasă vreascurile pe care le adunase și începe să tragă afară piciorul gol al cuiva. E înfofolit în cîrpe și blană, e limpede că detestă frigul. Un zgomot. Se sperie, ascunzîndu-se la timp.

Sedida năvălește împleticit, beată-lemn. Curg veșmintele de pe ea, e aproape goală, dar nu pare să sufere pentru asta. Tîrăște, dintre arbuștii țepoși care i-au însîngerat pielea, leșul unui țap sfișiat: blană, sînge, viscere. Încearcă să evite cei trei bătrîni care o încolțesc:

Mamutzis, Mucasius și Seiciperis, șamani. Când nu mai are scăpare, se oprește bălăbănindu-se impudic și mușcă din gîtul animalului. Apoi, îl aruncă. Mamutzis, fiind mai aproape, o ia la palme. Surprinzător, Sedida nu țipă. Are un fel galeș-beat de a se lăsa îmbrîncită, aproape erotic. Mamutzis o lasă baltă și se tîrăște ostenit lîngă Mucasius, oprit în fața grotei. Privesc, filosofic, piciorul gol ieșit dinăuntru. Sedida profită pentru a dispărea în tufe. N-o mai urmărește decît Seiciperis care se chinuie, din mers, s-o apuce de fund.

MAMUTZIS: Mă, Seiciperis, mă, nu fi bou!

Din ascunzătoare, Ovidius le face semn șamanilor să tragă de mădular mai cu viață.

Tîrăsc afară corpul dezbrăcat al lui Skyles. Acesta se opune fără vlagă. Uthis, la fel de aburită. Împodobiți cu iederă și mînjiți cu sînge. Se mai zăresc indistinct și alte siluete. Dirzos. Șamanii par preocupați să nu apară vreun martor. Se uită în jur, enervați.

MUCASIUS: Trage-l de piciorul celălalt!

MAMUTZIS: Hai odată, bețiv nenorocit, hai odată că mi-a înghețat și rahatu-n mine, ieși de-acolo!

Skyles scheaună de frig. Se scâlîmbăie în bătaie de joc, dîrdîind din mădulare și hăbăucind privirile.

MUCASIUS: Da, da! Să văd eu cum o să te bălăngăni spînzurat de mîini, neisprăvitule! Să mă scoți din casă pe vremea asta... Lichea nenorocită, îl vezi tu pe Zyraxes!

SEICIPERIS (revenind): Frunzele astea nu-s normale. Pe frigul ăsta, nu-s normale!

MAMUTZIS (lui Ovidius): Te-a văzut cineva?

Înțelegînd greșit, Ovidius iese și pornește zelos spre ei, dar preoții îl alungă panicați.

MUCASIUS: Du-te acasă! Du-te, dracului, acasă!

Ovidius începe să urce grăbit rîpa. Întoarce de cîteva ori capul, docil.

SEICIPERIS: O să umple tot satul... (Spre Skyles)
Pune o haină pe el.

MAMUTZIS: Eu?! Pune-o pe-a ta!

Pe neașteptate, Uthis sare din locul ei și o ia la fugă, beată, pe urmele lui Ovidius. Acesta, ca să nu aibă încurcături, grăbește pasul. Realizăm că e însărcinată.

SEICIPERIS: Te-au văzut, Skyles... Ești terminat!
Hai, gata cu scâlîmbăiala! Se-aude? Skyles!

MAMUTZIS: Dă-te la o parte să-i trag cîteva picioare!

SEICIPERIS: De cîtă vreme îl minți pe Marele Zalmoxis? Hai? Skyles?... Termină cu prefăcătorial! Ești un om mort. Pe cuvîntul meu, dacă nu ești un om mort!

Cei din interiorul grotei orbecăiesc spre ieșire.

MUCASIUS: Îi scoatem și pe ăilalți? Ce facem?

SEICIPERIS: Lasă-i, dracului, să înghețe!

Ovidius nu rezistă. Se întoarce și culege restul țapului aruncat de Sedida. Imediat, din tufe, își fac apariția cîteva militari și Zyraxes, căpetenia. Mai mult ca sigur erau acolo, de mult. Îl privesc tăcuți și ostil. Ovidius scapă vreascurile.

OVIDIUS: L-am găsit aici. Să mor eu! (Zyraxes îl privește tăcut) Dacă vrei, îl las. Să-l las?

Nu primește nici un răspuns și leapădă animalul în zăpadă. Asemănător Sedidei, Uthis trece ca pe sîrmă, cu un zîmbet misterios și incert. N-o oprește nimeni. Ovidius o ia la picior spre casă. Skyles se zvîrcolește cu spume la gură.

SEICIPERIS: Cu un zeu dacă te naști, cu ăla mori, băiete, nu stă în puterea ta să-l schimbi ca brînză pe făină. Skyles, cu tine vorbes! De cînd l-ai schimbat pe Zalmoxis cu Dionysos?!

MUCASIUS: Bagă-l cu capu-n apă. Îi trece imediat.

SEICIPERIS: Nu, am să-i spun altceva... Skyles, limbricule, păcatul tău întrece toate păcatele și nimeni nu ține minte altul mai mare, căci tu n-ai păcătuit ca un om obișnuit, care se leapădă de zeul său. Tu ai scuiat barba lui Zalmoxis și ți-ai întors fața de la el, tu care erai preoțelul lui și-i păzeai altarul! Asta ai făcut tu, Skyles, puiule, cu frunzele tale de iederă, cu șaipi tăi și bacantele tale și pentru asta vestitul Zyraxes o să-ți dea o moarte înceată ca s-o ții minte!

MUCASIUS: Hai, scoală și umblă, că poate trece cineva și te vede în halul ăsta!

SEICIPERIS: Nu te mai sclifosi, că-l jignești pe Marele Zeu! Te crezi deștept?

MAMUTZIS: O să te culce gol sub pești înghețați. O mahună de pești. O să mori încet, sub pești reci și o să puți a pește! (*Lui Seiciperis*) Spune-i să înceteze, că mă enervează!

MUCASIUS: Degeaba, Skyles! Nu-ți iese... Se vede că te prefaci. E o transă imperfectă, ai mai fi avut de învățat. Prost... foarte prost! Lamentabil! Mă faci să rîd.

SKYLES (*se liniștește subit, ironic*): Ce vorbești? După ce ți-ai dat seama?

MUCASIUS: Tu nu vezi cum respiri și cum dai saliva?

SKYLES: Cum dau saliva?

MUCASIUS: Așa se dă saliva? Nu te crede nici o babă oarbă, legată la ochi.

SKYLES: Uite ce e, Mucasius, înghit multe, dar nu suport să mă crezi mai timpit ca tine, căci peste tine nu există nimic! Te plesnesc de nu te vezi!

MAMUTZIS: Cu mine vorbești? Auzi cum vorbește cu maestrul lui! Îmi închipui cum ne bîrfești pe la spate.

SKYLES: Gloabe nenorocite! (*Spre Mamutzis*) Căzătura asta nici nu apucă să intre în transă, că

începe să horcăie. Puturoși și prefăcuți! Grași, puturoși și mincinoși!

O ia la vale, cam clătinat. Se înghesuie după el.

SEICIPERIS: N-am înțeles!... Cine spui că-s prefăcuți?

SKYLES: Hai, duceți-vă dracului, că-mi faceți greață!

SEICIPERIS (*demn*): Sînt preot al lui Zalmoxis!

SKYLES: Și eu.

MUCASIUS: Nu ești preot, ești vice! Și încă unul foarte timpit! Nu crezi în zeul pe care-l slujești. Și n-ai har. Simulezi transa și asta se simte.

SKYLES: Adică, voi v-ați dat cu apă sfințită...

MAMUTZIS: Păcătuiești împotriva preoților lui Zalmoxis! Fii atent!

MUCASIUS: Taci, bre...

SKYLES: Mă, fir-aș al dracului! E plin de lume bună pe-aici. Vorbește zeul prin gurile voastre rîncede.

MAMUTZIS: Te rog să te exprimi cuviincios! Ai un ton care...

SKYLES: Otrepe nenorocite!

Urmă la mică distanță de Uthis, Ovidius se strecoară grăbit în casă, dar ascultă de dincolo de prag. Femeia, cu mersul ei nesigur, intră în casa vecină.

MUCASIUS: Nu vreau să-ți ascund, te detest pînă la sinceritate.

SKYLES: Așa da, așa se poate vorbi. Și eu pe voi.

SEICIPERIS: Bun. Hai să vedem ce părere are Zyraxes.

Treptat, au ajuns în fața acestuia. Zyraxes, cu o togă romană uzată peste costumul autohton, îi cîrpește o palmă, aruncîndu-l în fund și făcîndu-l să-și pipăie maxilarul. Skyles, într-o dispoziție complet nouă, urlă aproape simultan:

SKYLES: Zagudes!!

O nouă palmă a lui Zyraxes; un nou urlet al lui Skyles:

SKYLES: Și Mycoris!!! și cărți

ZYRAXES: Mycoris al cui?

SKYLES: Mycoris al lui Cotys!... De ce ești țoapă?

ZYRAXES: Ce-ai spus? Când Regele nostru e-atît de bolnav?! Atît de bolnav, că trebuia să-ți cadă carnea pe genunchi, de cît trebuia să te rogi lui Zalmoxis să moară sau să-l facă bine! Cine-i țoapă? Eu, care încerc să țin ordine, sau tu care te ticăloșești cu zei ticăloși și cu tîrfele lor ticăloase?! Mă enervează chestia asta, cum nu pot să-ți spun! Mă, tu mă jignești? (O nouă palmă) Cine-s curvele? De alea vorbesc!

SKYLES: Uthis... Văduva lui Cortos.

ZYRAXES: A lui Cortos? Aia cu burta la gură?... O să muriți!

SKYLES: Sînt bucuros s-ajung în fața zeului meu.

ZYRAXES: Cine-i zeul tău?

SKYLES: Zeul meu e zeul cel mai mare, cel mai puternic și mai norocos!

ZYRAXES: Corect. Te trimit la el, băiete. Te trimit încet. Vă sui pe stîlp. O să plecați grupat. (Șoaptă) Nătărăule, ai adus un zeu străin!

SKYLES: Nu l-am adus în brațe, l-am adus în mîntea mea. Zalmoxis spune că mîntea este liberă.

ZYRAXES: Liberă ca să te gîndești la Zalmoxis! Asta trebuia s-o afli, dacă te pregăteai să ajungi preotul lui! Satir nemernic!... (În secret) Știi că te-a găsit străinul?... De ce să te găsească un străin, tocmai acum, cînd Regele nostru e-atît de bolnav? (Palmă) Ticălosule. Mă duc să văd dacă mai avem frînghie. Preot mai lipsea să fii... Nu întîrzii mult. Continuăți.

Dejazează sever și important. Cîțiva militari rămîn să-l păzească pe Skyles. Din cînd în cînd, i se aud răcnetele.

Preoții ies în întîmpinarea lui Zyraxes. Trece un aborigen cu o cazma murdară de pămînt.

ZYRAXES: Un tîntălău! A recunoscut tot.

SEICIPERIS: Ne-am gîndit și noi, Zyraxes, nu se poate. Poți să-i execuți pe ceilalți, pe el nu.

ZYRAXES: N-am cum. E deja o chestiune de principiu.

MUCASIUS: Mi se brehăne de principiile tale! E o treabă de imagine.

ZYRAXES: N-am cum. Pe cuvîntul meu, că n-am cum! De ce s-a băgat?

MUCASIUS: E unul dintre noi, Zyraxes! Instituția... Ai nevoie de bube-n cap?

ZYRAXES: Și ce vrei?

MUCASIUS: Exclus. Gîndește-te la altceva.

ZYRAXES: Eu?! De ce să mă gîndesc eu? De aia sînteți trei, ca să vă gîndiți pe rînd. Eu nu-s plătit pentru asta. Sînt pus să țin ordinea. De ce nu-i ordine?

MAMUTZIS: O pedeapsă exemplară ar cam trebui, totuși. Măcar pentru ultragiu.

ZYRAXES: Închide gura, că-ți trag un picior în cur! Boule! Dacă ăla ajungea preot, ce făceam acuma, hai?!

SEICIPERIS: Mă tem că ar trebui să ajungă...

ZYRAXES: Ce spui?

Supus unei noi rafale de lovituri, Skyles năvălește în scenă, urlînd.

SKYLES: Nu da!... Uite ce e, eu înțeleg de vorbă bună, dar fără violență, că nu suport! Nu da!!

ZYRAXES (are o idee): Străinul ăla-i nașul, nu-i așa?

SKYLES: Ce spui? Ce naș?

ZYRAXES: El v-a racolat...

SKYLES: Unde?

ZYRAXES: În secta asta scîrboasă, cu Dionysosul vostru! Cu caprele alea rupte cu dinții, cu frunzele alea, cu scîrboșeniile pe care le faceți!

SKYLES: Nu da!!

ZYRAXES: Ascultă Skyles, Regele nostru-i foarte bolnav...

SKYLES: Nu da! meni și cărți

ZYRAXES: Străinul ăla otrăvește tineretul.

SKYLES: Un nenorocit de roman exilat.

ZYRAXES: De aia-i și exilează, ca să umble peste tot și să bage zîzanie. El v-a atras?

SKYLES: Nu.

ZYRAXES (*îi cîrpește o nouă palmă. Skyles urlă.*): Eu cred că el v-a atras...

SKYLES: E o tîmpenie. Ne-a găsit acolo. (*Altă palmă*)

ZYRAXES: Străinul ăsta cred că trebuie dat la rațe.

SKYLES: N-are nici o vină. (*Altă palmă*)

ZYRAXES: Ba da.

SKYLES (*își șterge sîngele*): Da...

ZYRAXES: Așa, băietе... Regele nostru-i foarte bolnav, trebuie să fim cumpăniți. (*Lui Mucasius și Mamutzis*) Dați-i drumul, pregătiți. (*Lui Seiciperis*) Hai peste ăla! (*Lui Skyles*) Și tu... Nu mai moare nimeni, în afară de roman! Te fac Mare Preot!

SKYLES (*mirat*): Ei, na!

ZYRAXES: Da, băietе. De ce să te păzesc eu? Ai să te păzești singur.

SKYLES: Stai, că nu se poate așa.

ZYRAXES: Ei, asta-i bună!

SKYLES: Sînt deja trei preoți!

ZYRAXES (*fără entuziasm*): Unde merge mia...

SKYLES: Zyraxes, mă recuz!

ZYRAXES: Există onoruri care nu se refuză. Mai ales în fața poporului. Și, la urma urmei, chiar a mea. Asta o să facem. Regele e bolnav. Mișcă-te.

TABLOUL 3

Skyles, Zyraxes, Ovidius, Seiciperis, Mamutzis, Mucasius, Uthis, Sedida.

Casa lui Ovidius, scotocită de soldați.

ZYRAXES: Ovidius, n-aș vrea să fiu în pielea ta. Cum te numești?

OVIDIUS: Eu?! Ne cunoaștem de ani de zile.

ZYRAXES: Mă!... Numele și prenumele!

OVIDIUS: Publius Ovidius Naso.

ZYRAXES: De ce ai nevoie de trei nume?

OVIDIUS: Nu știu. Așa-i... Dracu să-i ia!

ZYRAXES: Ca să nu știi niciodată cu cine vorbești. Sînteți șireți. Un bărbat are un nume. Eu sînt Zyraxes, el Skyles, el Seiciperis... Cînd spui Seiciperis, știi și cine este; e bun, e rău, e șchiop, e zgîrcit... Există oameni și cu patru nume?

OVIDIUS: Da.

ZYRAXES: Și cinci?

OVIDIUS: Mai rar.

ZYRAXES: N-am nici o încredere în romani. Ascult!

OVIDIUS: Nu m-ai mai întrebat o dată, Zyraxes? Cînd m-au adus aici?

ZYRAXES: Nu-i nimic, spui de cîte ori trebuie. (*Arată spre însoțitori.*) Tot ce ai spus atunci e săpat în mintea lor. Ei or să vadă dacă spui la fel. Adresa?

OVIDIUS: Am trăit la Sulmona și Roma. Printre patricieni. Și la Reședința lui August.

ZYRAXES: Cum îți cîștigai hrana?

OVIDIUS: Din drepturi de autor. Eram poet. Făceam stihuri de cuvinte.